

Διακόσια χρόνια από τη διεθνή αναγνώριση της Ελληνικής Επανάστασης

[Πολιτισμός](#) / [Ιστορία](#) / [Ρωμηοσύνη](#)

[Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων](#)

Φέτος η επέτειος της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 συμπίπτει με τη συμπλήρωση 200 ετών από την πρώτη διεθνή αναγνώριση του Αγώνος των Ελλήνων. Ήταν 25 Μαρτίου του 1823 όταν ο Βρετανός Υπουργός Εξωτερικών Γεώργιος Κάννιγκ έδωσε εντολή στις βρετανικές αρχές των Επτανήσων να θεωρούν ως εμπόλεμα τα ελληνικά πλοία που πραγματοποιούσαν αποκλεισμό των παραλίων της Πελοποννήσου από την πλευρά του Ιονίου πελάγους. Ο ναυτικός αποκλεισμός είχε στόχο την παρεμπόδιση του ανεφοδιασμού των τουρκικών φρουρίων. Η Βρετανία κατείχε τα Ιόνια νησιά από το 1815 και πριν από την αναγνώριση χαρακτήριζε τα ελληνικά πολεμικά πλοία ως πειρατικά.

Η αναγνώριση αυτή θεωρείται ως μία ελληνική επιτυχία και αποτελεί ουσιαστικά την πρώτη διπλωματική πράξη υπέρ των αγωνιζομένων Ελλήνων. Βεβαίως ο Κάννιγκ προέβη σε αυτή την πράξη με απώτερο στόχο την εξασφάλιση των

βρετανικών πλοίων. Με την αναγνώριση ως εμπολέμων κάθε ζημία που θα προκαλούσαν οι Έλληνες σε βρετανικά συμφέροντα θα έπρεπε να αποζημιωθεί από τις πρώτες ελληνικές κυβερνήσεις, οι οποίες είχαν εκλεγεί από τις Εθνικές Συνελεύσεις του Αγώνος. Ενώ όταν η Βρετανία μας χαρακτήριζε πειρατές δεν είχε δικαίωμα να ζητήσει αποζημιώσεις!

Η πράξη του Κάννιγκ ήλθε μετά από δύο χρόνια εχθρικής στάσης των Μεγάλων Δυνάμεων προς την Ελληνική Επανάσταση. Το Συνέδριο του Λάιμπαχ (Λιουμπλιάνας) το 1821 και της Βερόνας το 1822 δεν αντιμετώπισε θετικά την Ελληνική Επανάσταση. Άλλωστε ο προκάτοχος του Κάννιγκ, ο Λόρδος Κάστληρ, ήταν φίλος του Αυστριακού Καγκελλαρίου Μέττερνιχ και εχθρικά διατεθειμένος προς τους Έλληνες. Η αντιπαλότητα του Κάστληρ και του Μέττερνιχ προς τον ελληνικό αγώνα και προς τον Ιωάννη Καποδίστρια αποτέλεσε το θέμα της διατριβής του γνωστού και όχι συμπαθούς στους Έλληνες Χένρυ Κίσιγκερ. Έχει τίτλο: *A world restored*, δηλ. ένας αποκατεστημένος κόσμος.

Αυτό που θα πρέπει να κρατήσουμε ως το κυριώτερο μήνυμα της βρετανικής αναγνώρισης είναι ότι ήλθε μετά από δύο χρόνια επιτυχιών και θυσιών των Ελλήνων. Ο Κάννιγκ αναγκάστηκε να προβεί στη διεθνή αναγνώριση της Επαναστάσεως επειδή πείσθηκε ότι πρόκειται για τον αγώνα ενός λαού

αποφασισμένου να νικήσει και να ελευθερωθεί. Τα δύο πρώτα χρόνια οι νίκες στο Βαλτέτσι, στα Δερβενάκια, στη Γραβιά και αλλού και οι διακηρύξεις της Α΄ Εθνικής Συνελεύσεως της Επιδαύρου παρουσίαζαν την εικόνα ενός λαού με αρχές και αξίες και με ικανούς αρχηγούς, όπως ο Θ. Κολοκοτρώνης, ο Κ. Κανάρης κ.ά. Σημαντική ήταν η απήχηση των σφαγών στη Χίο και στη Νάουσα το 1822, οι οποίες είχαν αρχίσει να συγκινούν τη διεθνή κοινή γνώμη.

Το θετικό στοιχείο των δύο πρώτων χρόνων ήταν η ενότητα μεταξύ των Ελλήνων. Δυστυχώς αυτή η ενότητα άρχισε να χάνεται τα επόμενα χρόνια και οι δύο εμφύλιοι απείλησαν την έκβαση της Επανάστασεως. Το 1838 ο Θ. Κολοκοτρώνης είπε στους μαθητές του πρώτου Γυμνασίου της Αθήνας ότι αν συνεχιζόταν το κλίμα ενότητας θα είχαμε φτάσει ίσως και ως την Κωνσταντινούπολη!

Ορθώς θεωρούμε φιλέλληνα τον Κάννιγκ και τού έχουμε αφιερώσει πλατεία στην Αθήνα. Αλλά ας μην ξεχνούμε ότι την πρώτη διεθνή αναγνώριση της Ελληνικής Επανάστασεως την οφείλουμε στην ενότητα και στις θυσίες των προγόνων μας κατά τα πρώτα δύο χρόνια. Αυτή την ενότητα ας διαφυλάξουμε σήμερα. Η διχόνοια πάντα έβλαψε τον Ελληνισμό!

Άρθρο στην εφημερίδα Παραπολιτικά (24.3.2023)

PERMANENTLY_REMOVED